

FLOARE DE COLȚ

REVISTA ELEVILOR ȘI PROFESORILOR
ȘCOLII GIMNAZIALE "MIRON COSTIN" BACĂU

DIRECTOR: ANCA ȘTEFANIA CRĂCIUN

REDACTOR ȘEF: LILIANA ADOCHIȚEI

INFORMATICIAN: AUREL CÂMPEANU

ISSN 2065 –6777

Nr.2 - anul 2018

EDITORIAL

Eu, cetățeanul

Prof. învăț. primar: **Marcela ACĂR**

M-am născut în România, așa cum spunea un binecunoscut rap-sod popular, deci sunt cetățean român. În vremea copilăriei mele, țara mea era „mare, frumoasă și bogată”. Mă mândream cu faptul că sunt român. A te trage din aceleași rădăcini cu Eminescu, Enescu, Vlăicu, Cioran, Țuțea, sau mai tinerii Nadia Comăneci, Hagi, etc nu este puțin lucru. Sunt puțin încurcată când se vorbește de Ceaușescu. Mulți spun că eu, cetățeanul, o duceam mai bine pe vremea aceea. Am fost pe rând, pionier, utecist și când să mă facă membru de partid, a venit revoluția.

La toate ședințele, întrunirile, activitățile de orice fel ar fi fost, mi se spunea mie, cetățeanului, că am o viață minunată, un conducător preaiubit, marele OM Nicolae și o mamă(!) iubită, Elena. Cât despre trai, ce să mai vorbesc: numai râuri de lapte și miere!

M-am bucurat, ca un cetățean ipocrit ce am fost, alături de alți cetățeni adulți și mai ipocriți, de căderea lui Ceaușescu. Am sperat că în sfârșit, eu, cetățeanul, nu voi mai îngheța de frig în casă, voi mânca pe săturate banane și portocale, dar mai presus de toate voi fi liber... Liber să gândesc, să vorbesc, să mă exprim, să vin, să plec, cum am chef și unde am chef fără să-mi fie frică de faptul că băieții de la Securitate supraveghează acțiunile mele.

Și așa m-am trezit în tumultul anului de grație 1990, într-o lume confuză, din care nu mai înțelegeam nimic. Eram prea tânăr ca să am în spate experiența exercițiului politic de dinaintea venirii la putere a comuniștilor și prea bătrân ca să învăț rostul vieții de la capăt, în așa numita *democrație originală*. Eram totuși un cetățean de bună credință, foarte entuziast și dornic să aflu, să cunosc, să știu. Citeam cu nesaț, ore în șir, ziarele vremii, care apăruseră ca ciupercile după ploaie, încercam să fac comparații, analogii, peste tot se vorbea numai de politică, cu patimă, cu ură, cu disperare. Făceam eforturi să înțeleg și, ca un cetățean naiv ce eram, speram că imediat, de a doua zi, vom trăi o viață de vis. Când un alt cetățean, versat, călit în asprele lupte ideologice și din est și din vest, și din comunism și din capitalism ne-a numit *stupid people* și ne-a spus că avem nevoie de cel puțin 20 de ani ca să învățăm cu ce se mănâncă democrația, l-am urât și am pus totul pe seama vârstei sale înaintate.

Nu mi-am pierdut speranța și iată-mă în decembrie 1991, pe o vreme *câinească*, votând noua Constituție, care, se presupune că-mi garantează mie, cetățeanului, în Cap. al II-lea “Drepturi și libertăți fundamentale”:

EDITORIAL

Eu, cetățeanul

continuare

- dreptul la viață (dar oamenii mor cu zile prin spitale)
- dreptul la integritate fizică și psihică (dar dacă înnoptezi undeva mai la periferia orașului, riști să îți se dea în cap, sau cum să nu-ți sară mințile când vezi că leafa ta și așa amărâtă îți se taie cu 25 %, sau mai cumplit, îți pierzi serviciul?)
- mi se dau însă asigurări că pedeapsa cu moartea este interzisă, deși nu-mi dau seama de ce ar vrea cineva să mă omoare, atâta timp cât îmi văd de treaba mea și nu deranjez pe nimeni.
- îmi este garantată libertatea de exprimare.

Art. 30 prevede: „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile” (acesta da, drept!).

Cu alte cuvinte poți vorbi tot ce crezi despre președintele țării, al Senatului, despre primar, despre notar, sau oricine vrei.

Dar mă întreb: oare mai vrei să-i vorbești de rău, știind că serviciul și leafa de toate zilele pot fi puse *democratic* în primejdie? Și după o scurtă chibzuință, eu, cetățeanul am găsit de cuviință că ar fi mai bine să abordez o atitudine lașă, numită mai nou inteligență emoțională și să tac *strategic* alături de alte milioane de cetățeni care au votat cu încredere și speranță Constituția.

Art. 31, al. 4 prevede: „Mijloacele de informare în masă, publice și private sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice”.(oare va răspunde cineva în această țară de dezinformarea crasă, grosolană a cetățeanului de către mass-media la comandă politică?)

Dacă privești la televizor, pe fiecare canal sunt emise alte opinii pro, contra, neutre, în toate variantele și toate chipurile, amestecul acesta de minciuni pe față, în tandem cu *flăcări violet* sunt în stare să debusoleze și un savant, darămite pe un biet cetățean ca mine. Unde-i adevărul? În cărțile de istorie? În arhivele statului? Este nicăieri, pentru că în Era Minciunii, Adevăr nu mai există!

Dar cel mai mult mă debusolează pe mine, cetățeanul, art.43(1): “Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială de natură să asigure cetățenilor un nivel de traid decent”. (Ce-i drept, nicio lege din țara asta nu precizează ce înseamnă traid decent.)

Analizând situația concretă din țară, traid decent înseamnă să nu te găsească în casă “mort de inaniție”, ca pe un innocent personaj dintr-o poezie a lui Topârceanu. În rest, despre confort, distracție, cărți, să nu mai vorbim!)

EDITORIAL

Eu, cetățeanul

continuare

În tot acest timp, de la Revoluție încoace vreau să spun, toți cetățenii au avut drepturi, dar numai o parte din ei s-au bucurat de ele. Marea majoritate a cetățenilor, împreună cu mine, ne-am ocupat îndeosebi de capitolul III, numit *Îndatoririle fundamentale, adică:*

Fidelitatea față de țară (art.50) – n-am trădat, n-am furat, am muncit cu toată priceperea și puterea mea, încât să nu aibă nimeni nimic să-mi reproșeze, am respectat Constituția și legile țării (art.51), dar mai presus de toate am contribuit prin impozite și taxe la cheltuielile publice (art.53), bani care nu se regăsesc nici în școli, nici în sănătate, nici în infrastructură, niciunde. S-au evaporat! Să fie oare unii cetățeni care știu unde or fi? Întrebare retorică, evident! Nu sunt un cetățean perfect, ci perfectibil. Eu, cetățeanul îmi iubesc Patria și încă mă mai trezesc cu ochii umezi când de Ziua României defilează armata. Sunt mândră de țăranul român care ne hrănește, de școala care (încă) ne mai învață copiii știința de carte, de unii doctori care, spre cinstea lor se străduiesc să ne aline suferințele, de sportivii ce ne fac cinste, de cinești, de artiștii adevărați...sunt mândră de mult mai multe decât îmi amintesc acum.

Dar mi-e rușine că eu, cetățeanul, nu dau mâna cu toți cetățenii demni și cinstiți din această țară și să spunem într-un glas: „Gata! Așa nu se mai poate! Jos cu toți hoții, fariseii, impostorii și trădătorii! Vrem un viitor mai bun pentru copiii noștri și vom lupta pentru el!”

Și pentru că speranța nu moare niciodată, cred că acest vis se va împlini într-o zi, pe care s-o apuc și eu, cetățeanul.

ACTUALITATE

Să citim împreună, pe holurile școlii!

Cititul, deși în zilele noastre pare să fie o raritate, deschide ochii minții spre lumi imaginare. Cititul este o artă și un exercițiu continuu, este un sport al minții și al spiritului, de aceea trebuie practicat zilnic și la orice vârstă.

Cititul este o comoară pe care nu trebuie să o păstrăm doar pentru noi, ci să o împărtășim. Cititul trebuie promovat și încurajat!

În acest sens, activitatea ”Să citim împreună pe holurile școlii! - campanie de promovare a lecturii” s-a dorit a fi un exemplu. Cititul împreună pe holurile școlii a fost o provocare atât pentru copii, cât și pentru adulți, fiecare trebuind să deschidă o carte și să citească în văzul tuturor. Toate clasele de elevi din ciclul primar, împreună cu doamnele învățătoare, și-au ales un loc pe holul școlii și au stat împreună timp de o oră, pentru a citi volumul preferat.

În tot acest timp, fiecare copil și-a promovat cartea într-un mod inedit. Pe scaunul pe care stătea, sau pe o hârtie prinsă în piept, sau pe un coif, a scris cu litere mari titlul cărții pe care o citește în acele momente.

A fost ca un carnaval al cititului, sau, cum spuneau alții, „trenulețul lecturii”. Un eveniment demn de Cartea Recordurilor, căci aproximativ șapte sute de copii și profesori, timp de o oră, au călătorit prin lumea fermecătoare a lecturii.

În pauza mare, activitatea nu s-a întrerupt, dimpotrivă, cei mici, de ciclul primar, le-a oferit un exemplu viu elevilor de la gimnaziu de îndemn spre lectură.

Această activitate s-a desfășurat în *Ziua internațională a cititului împreună*. Dar oare avem nevoie de o zi specială pentru a citi? Cred că nu! De aceea, haideți să deschidem o carte și să citim, ori de câte ori avem ocazia!

**Bibliotecar Enășel
Adrian**

CREAȚIE

Feerii de iarnă

A ajuns și pe meleagurile noastre zâna frumuseții și a gerului. Aceasta ne oferă multe daruri deosebite. Apreciindu-i generozitatea, mie îmi place să mă afund în stratul pufos și rece, făcând îngerăși. Săniușul este cel mai bun prieten al meu, în această perioadă a anului. Iubesc să prind fulgii mari și grăbiți, ce cad pe pământul învelit în mătase albă și sclipitoare.

Copacii așteaptă, dornici, sărutarea dulce a Iernii. Oamenii de zăpadă ne așteaptă, pe noi, copiii, să îi îmbrăcăm și să îi împodobim cu zestre poleite cu dragoste și fericire.

Iarna este o perioadă frumoasă a anului și toți copiii se bucură de ea!

Teodora ARBĂNAȘ - MOCANU, clasa a IV-a D

Vis de iarnă

Toamna, cu pastelul său infinit de culori a plecat, lăsând în urmă ultimele frunze valsând spre cororul multicolor. Norii, cu armura de argint, varsă lacrimi de tristețe. Ca prin farmec, picăturile ce dansau prin aer îngheață și devin adevărate balerine cu rochii de cristal. Pentru a înveseli și norii posomorâți, dansează câte două, devenind astfel un singur fulg. Vor să le arate că iubirea poate înflori oriunde, chiar și în amărăciune și tristețe. O secundă de iubire valorează mai mult decât o sută de ani cu inima pustie.

Unele balerine au început să picteze, pe ferestrele aburite, flori de gheață, parcă făcute din mii și mii de cristale. Știu că norilor le era dor de grădinile pline de minunății, așa că le-au dat grădinile lor de gheață. Suratele lor au întins în depărtare covoare sclipitoare. Au croit cojoace alburii pentru copaci și pături călduroase pentru recolte. Își doreau să înveselească norii, dar trebuiau să-și împărtășească magia iernii și peste hotare.

Norii le înțelegeau. Acum cutreierau cerul spre un alt tărâm pe care să-l transforme într-o lume de gheață. Iubirea le ținea de cald și amintirea darnicilor fulgi ce i-au ajutat, îi înveselea.

Daria-Maria STRĂTULĂ, clasa a IV-a D

Coordonator: **prof. Liliana CREANGĂ**

CREAȚIE

Sărbătoarea florilor din livadă

Într-o zi senină de vară, Soarele mângâia cu razele sale fine pământul acoperit de un strat subțire de smaralde. Deodată zări un pomișor neajutorat, ce stătea trist într-un colț întunecat.

- Mic zarzăr, ce ți s-a întâmplat?

- Toți prietenii mei sunt înalți, riguroși, plini de fructe gustoase....dar eu, eu sunt mic, slab și golaș, îi răspunse cu tristețe în glas.

Atunci, de milă, Soarele l-a îngrijit cum nu se putea mai bine: l-a hrănit cu cele mai de speță aperitive și mâncăruri alese cu grijă, l-a udat cu apă proaspătă și i-a cântat în fiecare seară, înainte de culcare, câte un cântecel.

Timp de doi ani, Soarele a avut mare grijă de zarzăr. Anii au trecut, iar steaua și-a dat seama că micul său prieten era pregătit să se întoarcă la casa sa. S-au despărțit, triști.

Întors, zarzărul a observat că acel spațiu întunecat s-a transformat într-un spațiu luminos, plin de păsărele, iar vălul subțirel de floare ce se întindea timid, saluta iarba rece.

Zarzărul a devenit încrezător și, într-o secundă, și-a răsfirat crenguțele subțiri și frumoase.

- Ce mare ai crescut!

- Îți mulțumesc! Fără ajutorul tău nu aș fi arătat în acest fel!

- Ce flori minunate ai, dragă prietene! Seamănă cu diamante abia șlefuite! îl complimentă Soarele.

- Mulțumesc, dar și tu ai raze pline de voieșie și culoare! îi spuse zarzărul cu o sclipire în ochișorii săi mititei.

- Ești un copăcel tare amabil! Mă bucur ca suntem prieteni! Rămas bun!

Astfel, zarzărul a învățat că nu trebuie să ne descurajăm și să avem întotdeauna încredere în noi, indiferent de ce se întâmplă!

Teodora ARBĂNAȘ—MOCANU - clasa a IV-a D
Coordonator: **prof. Liliana CREANGĂ**

CREAȚIE

Când doi se ceartă, toamna câștigă

În spatele casei mele, se întinde mândră o livadă plină de pomi. Iar atunci când toamna vine pe furiș, toate frunzele formează o pătură multicoloră. Cred că zâna toamnă va alege pe care covor va dormi, căci în toate livezile satului s-a dat startul la țesut covoare. Noaptea, văd o lumină licărind la geamul meu. Ce poate fi? Cum mă așteptam: două frunze, una galbenă și una roșie, se ceartă aprig care să primească prima autograf de la toamnă.

- Eu sunt mică și frumoasă, sigur mă va alege pe mine prima! Am exersat ce aș putea să îi spun încă de săptămâna trecută!
- Ba nu! Pe mine mă va alege! Sunt roșie și atrag repede atenția!
- Serios? Cu roșeața de pe tine zici că ești mereu îmbujorată!
- Fșșșșș! le întrerupe o frunză portocalie. Încetați! La câtă gălăgie faceți, sigur zâna toamnă nu va veni să doarmă la noi!

Și, brusc, o lumină îmi atrage atenția. E *toamna!* O frumoasă mândră cu părul șuvițat în toate culorile și ochii cenușii se coboară tocmai în grădina mea! Poartă o rochie formată din frunze și crengi, o coroniță alcătuită din bucățele de dovlecel, iar papucii sunt cu toc și sunt piesa de rezistență. Bucățele de gutui, mere, pere și nuci alcătuiesc încălțăminte frumoasei domnișoare. Pot afirma că zâna toamnă e o minune a naturii, care s-a așezat pe covorul de frunze din livadă și a pus capăt, fără niciun cuvânt, disputei dintre cele două frunze. Acestea săreau încântate pentru autograf, dar, din neatenție, mândra s-a așezat pe cele două certărețe, iar acestea s-au descompus.

Care este învățătura? Când doi se ceartă, toamna mereu iese victorioasă.

Rebeka AIOANEI - clasa a VIII-a B
Coordonator: **prof. Irina DIACONU**

Desene:

Alexandra ȘTEFĂNESCU- clasa a II-a E
Denis ȚUȚUIANU - clasa a II-a E
Coordonator: **prof. Alina BARBU**

CREAȚIE

Toamnă, dulce toamnă

Este o zi de toamnă greu de descris cu ajutorul cuvintelor.

Toamna, cea mai darnică fiică a bătrânului an, ne aduce roadele cele mai dulci și mai înmiresmate. Ea sosește într-o caleașcă aurie, răspândind frunzele pictate în culori calde, de la galben-auriu la roșu-rubiniu și punând bruma de cristal pe firele posomorâte de iarbă.

Copiii au început culesul de fructe din pomii încărcăți cu nectarul toamnei. Strugurii au adunat în boabele lor de chihlimbar toată dulceața.

Norii se răresc. Doar cei mici mai stau la butucii viilor mâncând câte un ciorchine din strugurii aromați.

O plapumă de miresme stinse se lasă peste livezi și vii. Spre apus, păsările arată ca niște urme de tăciune pe cerul albastru cu pete de puf.

Oamenii abia au terminat cu acel cules epuizant și cu ultimele puteri umplu carele urmând a se îndrepta spre case.

Vântul, o zână invizibilă, împrăștie adieri. Toamna și-a lăsat amprenta.

E seară. Cerul se întunecă. Ici colo apar stele ce licăresc în aerul rece și tăios. Arar se mai aude câte un lătrat singuratic care spintecă liniștea satului. Din hornuri urcă spre cer sulite subțiri de fum. În case miroase a must proaspăt și a gutuie amăruie.

Toamnă, dulce Toamnă, tărâm de poveste și adevăr greu de descris.

Denisa MOCANU - clasa a IV-a E

Cioara și bufnița

Într-o seară liniștită de toamnă, o cioară a întâlnit o bufniță.

- Cra! Cra! Ce faci, doamnă Bufniță, într-o seară așa frumoasă?

- Bu-hu-hu! Bine fac, doamnă Cioară, admir peisajul.

- Și nu te plictisești aici singurică? Întrebă cioara curioasă.

- Ba da! Tare mult mi-aș dori o prietenă cu care să vorbesc vrute și nevrute!

Și mie îmi place tare mult vorba! Îmi place chiar să cânt și știu că am și voce, mi-a spus și cumătra Vulpe, doar că atunci mi-am pierdut bucașica de cașcaval pe care o aveam în cioc! Apropo ... de ce ți se spune că ești o pasăre nocturnă?

- Bu-hu-hu! Mi se spune așa deoarece nu-mi place să mă arăt decât noaptea.

- Am observat că ai niște ochi foarte diferiți decât cei ai celorlalte zburătoare.

- Bu-hu-hu! Asta o iau ca pe un compliment!

De atunci cioara și bufnița au devenit foarte bune prietene. Se întâlnesc seară de seară și au mereu câte ceva de povestit.

Cătălin ȚUȚU - clasa a IV-a E

Coordonator: prof. învăț. primar Costina ZAHARIA

CREAȚIE

Cele două boboite de strugure

Este toamnă. Frunzele creează un covor arămiu , iar oamenii unul multicolor de umbrele. Păsările își iau rămas bun de la noi, iar apoi pleacă în țări străine pline de căldură.

Strugurii gustoși așteaptă să fie culeși din vie. Într-un ciorchine zemos, două boboite au început să discute despre viitorul lor:

- Bob, trebuie să ne gândim la viitor, nu la prezent!
- Și dacă nu ne gândim la prezent , nu va exista niciun viitor , geniule!
- O să fim culeși...
- Logic! Altfel am cădea pe jos și am face parte din spectacolul procesului de putrefacție.
- Și o să se facă must din noi...
- Iar apoi vin!
- Ce vin?
- Vin, vin!
- Vin acum sau vin de băut?

În acel moment , casa lor a căzut într-un coș imens, apoi au fost măcelăriți. Ghici în ce s-au transformat?

- Suntem două picături de must acum, aaa!!!
- Și apoi ne transformăm în vin, nuuu!!!
- Asta e ! Ne vedem în următoarea viață!
- Bine! La revedere!

Sabina MANEA - clasa a VI-a B

Coordonator: **prof. Irina DIACONU**

Toamna

O frunză galbenă, ca o lacrimă, se rostogolește pe obrazul zbârcit al unui copac bătrân. Lunca pustie își plânge cântăreții plecați în lunga lor călătorie. Ploaia rece și deasă biciuie dumbrava părăsită. Copacii goi dârdăie de frig. Ploile și vântul răspândesc frunzele pe cărări. E toamnă și pițigoii își caută măhnit un adăpost. Norii plâng îmbrăcați în veșminte gri. Ramurile goale ale copacilor se lovesc unele de altele. O frunză galbenă, ca o șoptă, ca o rugăciune, cade formând împreună cu suratele ei un lăvicel multicolor, pe deasupra căruia vântul aleargă grăbit. Stoluri alunecă spre asfințit. Soarele are în toată făptura lui un aer de melancolie demodată. Copacii plâng cu lacrimi de frunze. Trec calești de frunze în goană nebună. Sub lumina trandafirie a unui palid apus de soare, pământul pare adâncit într-o odihnă neclintită.

Toamna este izvorul nesecat de frunze ruginii, lacrimi amare și vânt călător către cer cu vise și speranțe arămii!

Lisa RUSU - clasa a VII-a C

Coordonator: **prof Elena - Alina GROSU**

CREAȚIE

Iarna

Iarna, anotimp de gheață
O fi aspră, dar dă viață!
Iar oceanul de ninsoare
E zăpada sclipitoare.

Îmbrăcată țara cu - o zale argintie,
Se mândrește ea prin lume cu a sa
frumoasă ie!

Munții albi se văd în zare,
Aducând bucurie mare.

Daria APALANE - clasa a III- a D
Coordonator: **prof. Anca CRĂCIUN**

Iarna petrece împreună cu noi

Este iarnă. Țara se îmbracă într-un veșmânt argintiu. Mii de stelute de diamant cad alene dintr-un candelabru imens, care se dă drept bolta cerească.

Soldații înarmați cu țurturi îmi păzesc grădina. Păsările, asemenea petalelor de lalele negre și-au făcut deja bagajele, din toamnă și au plecat într-o lungă călătorie spre țările însorite.

.Adesea, în zilele geroase îmi place să citesc la lumina unei lumânări.

Satul în care locuiesc este învelit de plapuma friguroasă și rece a măiestrei ierni.

Desene: **Andreea BOCA** - clasa a II-a A

Daria VRÂNCEANU - clasa a II-a A

Bianca VASILOAIA - clasa a II - A

Coordonator: **prof. Marcela ACĂR**

Cristiana HOLTEA - clasa a IV-a D

Coordonator: **prof. Liliana CREANGĂ**

CREAȚIE

Toamna

Vântul a-nceput să bată,
Frunzele încep să cadă,
Ziua e mai scurtă, iată,
Și toamna e instalată!

În livadă fructele,
Roșii, verzi și albaştrii,
Cu raze se împletesc
Și soarelui îi zâmbesc.

Gospodinele, de zor,
Robotesc cu drag și spor,
Să umple cămarile
Cu toate bunătățile.

Toamna e forfotă mare
Se strâng recolte-n hambare,
Vinul e pus în butoaie
Și e veselie mare!

Bianca COJOCARU - clasa a VII-a A

Toamna a venit

În caleașca aurită
A sosit așa, grăbită,
Toamna cea întunecată,
Mândră și bogată.

Cerul s-a acoperit
De nori grei și plumburii,
Iar din copaci au căzut
Frunze, mii și mii.

Păsările zgribulite
Pleacă din țară grăbite!
Pleacă-n stoluri rând pe rând,
Văzduhul întunecând.

Vântul nemilos gonește,
Cerul abia mai zâbește,
Crizantema a-nflorit,
Semn că toamna a venit!

Ioana – Adelina ADAM - clasa a VIII-a A
Coordonator: **prof. Mihaela DĂNĂILĂ - MOISĂ**

Desene: **Daria VRÂNCEANU - clasa a II-a A**
Andreea BOCA - clasa a II-a A
Maria DOLGHIN - clasa a II-a A
Coordonator: **prof. Marcela ACĂR**

CREAȚIE

Rareș,

Friendly, nice, sometimes volcanic,
Who enjoys having some friends playing with
him,
Who wonders if friends is the peace
password,
Who fears everyone will be against him,
Who cares about everyone,

Rareș POJUM - clasa a VII-a C

A child's poem

Who enjoys a world to live in peace,
Who dreams that the world can be a mother's
kiss,
Who feels that he should change the world,
Who wonders if he can do it with one word,
Who is able to dream so big,
Who cares about the truth he can dig.

Rareș ICHIM - clasa a VII-a C

Alexia,

She is the person
Who dreams with open eyes,
Who fears about the future,
Who cares about the people,
Who wonders in front of the window,
Who enjoys life.

Serena CIOBANU - clasa a VII-a C
Coordonator: **prof. Oana GHEORGHIESCU**

Diversitate

Sunt pasăre; învață-mă să zbor!
Sunt pește; învață-mă să înot!
Sunt ghepard; lasă-mă să alerg!
Sunt maimuță, lasă-mă să mă cațăr!
Sunt cangur, arată-mi cum să sar!
Sunt șarpe; vreau să mă târăsc!
Sunt sobol; învață-mă să merg pe
sub pământ!

Sunt capră neagră; călăuzește-mă spre înălțimi!
Sunt licurici; permite-mi să strălucesc !
Sunt pinguin; învață-mă să supraviețuiesc printre
ghețari!
Sunt PUI DE OM; învață-mă să mă joc, să trăiesc ,
să fiu fericit!
Învață-mă să învăț și să învăț de la toate!

Prof. Ionela MĂGIRESCU

CREAȚIE

Primăvara

Primăvara începe acum,
Ghiocci răsar pe drum,
Fluturașii vin și ei
Cu parfumul lor de tei.

Soarele și el zâmbește
Când natura se trezește,
Liliacul înflorește
Când căldura iarăși crește.

Alexandru – Constantin IORDACHE -clasa I A

Coordonator: **prof. înv. primar Laura -Monica MORĂRAȘU**

Bine ai venit, primăvară!

Bine ai venit, primăvară, cu parfumul dulce al copacilor înfloriți! Bine ai venit cu alaiul tău de fluturi multicolori și găze mici!

Primăvară, când îți rostesc numele mă cuprinde o bucurie de nedescris, mi se înseninează chipul și îmi vine să las totul și să ies afară pentru a mă juca așa cum te joci tu cu florile tale plăpânde.

Primăvară, sper să nu pleci de la noi prea curând, iar dacă o faci, spune-i verii să fie blândă cu noi și să nu ne aducă prea multă căldură. Bine ai venit, dragă primăvară!

Diana CUCU – clasa a IV-a E

Coordonator: **prof. înv. primar Costina ZAHARIA**

OPINII

Importanța unui animal de companie

Într-o familie este important un animal de companie. Fie el o pisică, un câțel, o broască sau un papagal. El ne umple ziua de fericire, se joacă, se zbenguiește și e foarte amuzant. Mie îmi plac pisicile, deoarece sunt grațioase. Prietenului meu îi plac cățelușii, deoarece sunt loiali omului. Însă să nu uităm ca trebuie să îi hrănim, să-i spălăm și cel mai important..., să iubim animalul.

De exemplu, cățelii au nevoie de mâncare adecvată pentru ei, iar pisicile mâncare adecvată pentru pisici. Dacă dorim, putem personaliza animalul cu o fundă sau cu o geacă. Animalul trebuie scos afară aproape zilnic.

Deci, opinia mea este că un animal de companie, în orice familie, este o parte care ne umple casa într-un fel frumos.

Ștefan COZMA, clasa a V-a A

Prietenii necuvântători

Animalele de companie au un rol destul de important în viața unei familii, mai ales într-o familie cu copii.

Copiii care au un animal de companie sunt mai responsabili și mai capabili să facă unele lucruri. Spre exemplu, majoritatea părinților îi încurajează pe copii să aibă grijă de animale, așa că aceștiași asumă această sarcină: le dau de mâncare, le spală, le plimbă. De asemenea, copiii care au un animal de companie sunt mai fericiți, deoarece știu că îi așteaptă cineva acasă, cu care se pot juca, iar când sunt singuri și triști, animalul le poate ține de urât și-i înveselesc.

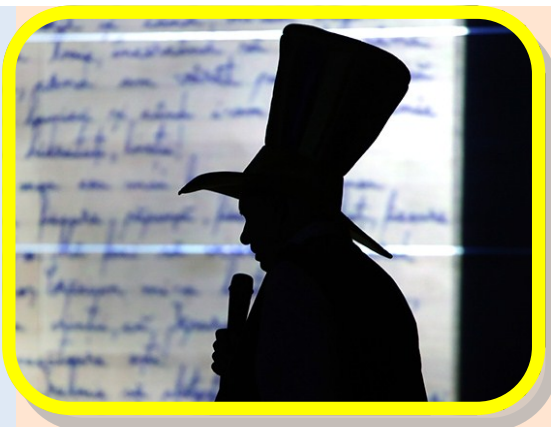
Eu, personal, nu am un animal de companie dar aș vrea unul, pentru că, uneori, mă plictisesc și aș vrea să mă joc cu un câine, o pisică, un papagal sau o broască.

Într-o familie cu copii, animalele au un rol extrem de important, de aceea e bine să ai un animal de companie acasă.

Mardare Luca-Andrei, clasa a V-a A

Coordonator: prof. Alina GROSU

EDUCAȚIE

Literatura versus teatrul

Prof. Elena – Alina GROSU

Motto: *Națiunea înseamnă un ideal cultural de realizat.*

Nicolae Iorga

Astăzi, se poate spune, asistăm la o criză de cultură din perspectiva receptării acesteia, și nu a producerii de noi fapte. Deși școala se află încă într-un impas axiologic (ea nu pregătește elevii pentru receptarea valorilor existente sau a celor care apar, ci pentru o cultură care a fost; ea mai plătește încă tribut vechii mentalități în procesul de predare-învățare a disciplinelor de studiu), noua orientare a învățământului, prin trecerea de la instruirea informativă la cea formativă, îndreaptă spre formarea, dezvoltarea și cultivarea sensibilității pentru valorile culturale, în general, în baza celor consacrate, dar nu prin impunerea memorizării acestora din urmă, ci prin determinarea rolului lor asupra dezvoltării societății în ansamblu.

În acest sens, scopul educației literar-artistice este să-i învețe pe elevi să se orienteze autonom în peisajul cultural pe care-l reprezintă opera literară, să știe a re-semnifica permanent faptele de cultură. Elevul trebuie să găsească frumosul în tot: să poată compara, analiza, sintetiza, evalua, dar nu să accepte orbește ceea ce a fost sau este clasat în ordinul *frumosului, binelui, răului* de generații întregi.

Influența educativă a literaturii se realizează prin imaginile artistice ale operei literare, prin limbajul artistic, care, vehiculând idei și sentimente, creează și atitudini adecvate față de valorile estetice. Literatura artistică re-crează realitatea în toată complexitatea ei, de aceea profesorului de limba și literatura română îi revine rolul de a educa, de a forma elevul-cititor.

În procesul evoluției școlii și a sistemelor de instruire și educație, prin prisma caracterului inovator al celor din urmă, literatura și arta capătă o pondere deosebită. Științele pedagogice elaborează și perfecționează programe și manuale, creează noi tehnici și metode interactive, aplică forme ingenioase de inițiere a elevilor în lumea frumosului din viață și artă. Acestea sunt direcționate spre dezvoltarea maximă a forțelor creatoare ale școlarului.

La rândul ei, literatura, privită ca artă complexă, în care se îmbină expresia verbală cu muzica, pictura, teatrul etc., reprezintă unul dintre cele mai eficiente mijloace de cunoaștere a vieții sub toate aspectele ei.

De profunzimea receptării relației literatură – arte depinde, în mare măsură, formarea calitativă a culturii elevului, manifestată la nivel de limbaj, gândire, imaginație, comportament etc. Aceste componente ale culturii personalității sunt reprezentate în operele de artă. Astfel elevul, dirijat inițial de profesor, va realiza că textul artistic este o sintetizare de elemente estetice care satisfac necesitatea umană vitală de existență prin *frumos* și pentru *frumos*, iar rațiunea acestuia este, în primul rând, de a stimula emotivitatea cititorului „în așa fel, încât să-l capteze și să-l impresioneze” (2, p. 60).

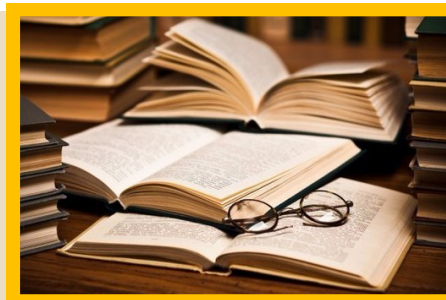
În acest mod, profesorul de limba și literatura română va orienta privirea elevului spre peisaje pitorești descrise cu măiestrie (V. Alecsandri, M. Sadoveanu); spre portrete bine conturate (N. Bălcescu, B. Șt. Delavrancea, I. Slavici); spre muzicalitatea versurilor în operele lirice (M. Eminescu, G. Bacovia); spre arhitectonica textelor etc. Luate aparte, dar, mai ales, în ansamblu, acestea reprezintă modele estetice, încadrate într-o perioadă istorico-literară, într-un curent sau mișcare artistică, dar având și caracter atemporal și spațial, concentrându-se asupra valorilor spirituale universale.

EDUCAȚIE

Literatura versus teatrul

continuare

Educația literară se întemeiază pe fenomenele receptării (percepție, imaginație, gândire, producere); în acest context, pentru sesizarea relației literatură – pictură se aplică eficient *tehnica cubului*.

Aplicare: în baza textului *Cântarea României* de A. Russo și a imagini-portret *România revoluționară* de C. D. Rosenthal (manual de limba și literatura română, cl. IX, T. Cartaleanu, M. , O. Cosovan) se propune un exercițiu unde se cere doar comentarea mesajului picturii prin prisma poemului lui A. Russo, acesta însă poate fi extins în felul următor:

• **Descrie** – se definește fiecare lucrare în parte:

Cântarea României este o operă lirică, specie – poem (...), scrisă de autorul român A. Russo.

„România revoluționară” este o pictură ce face parte din compozițiile alegorice ale pictorului român C. D. Rosenthal.

• **Compară** – se compară cele două lucrări, utilizându-se Diagrama Venn: asemănări – descriu România, exprimă starea de spirit – răzvrătirea, fenomen – revoluție etc.; deosebiri – *Cântarea României*: literatură, text literar, modalitate de exprimare – cuvânt; „România revoluționară”: pictură, imagine plastică, modalitate de exprimare – culoare, formă, portret plastic etc.

• **Asociază** – se găsesc detalii ale textului artistic ce se asociază cu cele ale picturii:

1. descrierea frumuseții plaiului / frumusețea chipului feminin;

2. apelul „Deșteaptă-te!” / poziționarea mâinii;

3. credința, duhul dumnezeiesc / năframa;

4. zile de sărbătoare / ia națională;

5. disperarea / părul despletit etc.

• **Analizează** – asocierea detaliilor se dezvoltă argumentativ în texte coerente; ex. „Duhul dumnezeiesc, despre care A. Russo spune că «zidește» și credința «ce dă viață» se poate asocia cu năframa de pe capul femeii din portret, deoarece este ușoară ca un duh, este semn de protecție, este obiect de vestimentație a femeii – cea care dă naștere noii vieți...”.

• **Aplică** – la acest moment elevul poate fi pus în situația să reprezinte (activitate individuală sau în grup) prin desen ceea ce a simțit la lectura textului, cum a văzut redarea plastică a mesajului transmis de A. Russo, cu menționarea detaliilor semnificative.

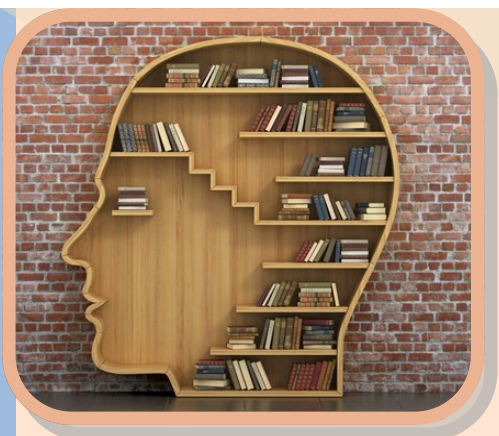
• **Evaluează** – elevul va formula concluzii care să vizeze raportul text – imagine (ex. „Literatura și pictura sunt două arte care, prin modalități diferite, redau aceeași atmosferă, același cadru, aceeași stare de spirit...”).

Pentru elevii claselor V-VI se vor propune tehnici mai simple: compunerea unei melodii pe baza textului; reprezentarea plastică a cadrului natural, a personajelor etc.

În același timp, dezvoltarea estetică are o valoare reală numai atunci când elevul este orientat spre adevărate opere de artă; dar valoarea și nonvaloarea, frumosul și urâtul etc. sunt noțiuni relative, deci sunt dependente de orizontul cultural și gustul estetic individual al fiecărei personalități. Rolul profesorului de limba și literatura română constă în apropierea elevului de fațetele estetice ale creației artistice, oricare ar fi modul lor de interpretare.

Vlad Pâslaru a promovat, în acest sens, ideea că „opera literară va deveni locul unde operează adevărul datorită inserției valorizante a cititorului” (4, p. 14).

EDUCAȚIE

Literatura versus teatrul

continuare

Formarea și dezvoltarea capacității de a recepta valoarea artistică a unei opere literare solicită educarea sensibilității literare, formarea gustului literar, însușirea spiritului critic etc., fapt posibil de realizat prin exersare în baza textelor artistice.

La nivelul limbajului, fenomenul ar putea fi reprezentat prin trinitatea expusă de P. Cornea în *Introducere în teoria lecturii* conform căreia „în competența oricărui locutor intră aptitudinea de a produce și de a recepta textele în 3 modalități diferite” (1, p. 32), concret realizată prin:

- stabilirea unei comunicări eficiente (text – cititor);
- instaurarea unei comunicări prezumtive;
- experimentarea resurselor limbii însăși.

În același fel, subiectul procesului de predare – învățare a limbii și literaturii române în școală (elevul) va parcurge câteva etape până va ajunge la conștiința textului artistic ca ansamblu de constituenți: mai întâi va recepta o lucrare artistică la nivel de subiect, apoi la nivel de compoziție, temă, idee, limbaj, stil etc., ca în final să descopere și tangențele nemijlocite între textul artistic și celelalte arte – muzică, pictură, dans, cinematografie etc.

Este foarte important anume faptul că literatura, în general, și textul artistic, în special, presupune o simbioză involuntară între elementele componente ale artei, fie ele vizibile sau doar sugerate; or, reușita receptării literare este condiționată și de „semnalizările para- și meta-textuale” (1, p. 54), acestea fiind conținute în articole critice, imagini, indicații, prefete, reclame etc.

Astfel, textul artistic, în diversitatea interpretărilor lui, devine un mijloc instructiv-educativ desăvârșit, în timp ce profesorului de limba și literatura română îi revine rolul de a educa, de a forma la discipolii săi gustul și plăcerea de a citi, sensibilitatea față de adevăratele opere de artă, capacități de decodificare a sensurilor textului, prin raportare la toate nivelurile lui etc. Decodificarea unui text artistic, în cazul relației literatură – arte, este cu atât mai dificilă, cu cât o persoană este mai puțin documentată în sfera dată, dar, în același timp, este extrem de interesantă și de eficientă din perspectiva dezvoltării multilaterale armonioase a personalității elevului.

Ajungem, așadar, la concluzia că educația literară temeinică presupune înțelegerea operei literare în profunzimea ei atât sub raportul mesajului și al conținutului de idei și sentimente, al imaginii artistice, cât și sub aspectul valorilor artistice complexe, din care considerente este necesar de a reda predării literaturii în școală orientarea pe care o cere contextul preocupărilor moderne, inovative pentru educația literar-artistică a elevilor.

Repere bibliografice

1. P. Cornea, *Introducere în teoria lecturii*, Editura Polirom, Iași, 1998.
2. V. Goia, I. Drăgoteiu, *Metodica predării limbii și literaturii române*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995.
3. J. Kristeva, *Pentru o teorie a textului*, Editura Univers, București, 1980.
4. Vl. Pâslaru, A. Crișan, *Curriculum disciplinar. Limba și literatura română*, Știința, Chișinău, 1997.

EDUCAȚIE

Matematica vieții și viața matematicii

Prof. Mariana CONSTANTINESCU

Prof. Cîmpeanu Aurel

„Matematica este limba cu care Dumnezeu a scris Universul”, iar „Formele geometrice sunt alfabetul în care este scrisă cartea naturii”.

Galileo Galilei

În tot ceea ce ne înconjoară, în modul în care gândim și acționăm, folosim matematica: măsurăm, numărăm, calculăm, descriem, rezolvăm. La scară redusă, viața noastră de zi cu zi reprezintă o oglindă a macrocosmosului. Spre exemplu, spirala unei scoici de mare ca element al microcosmosului, poate fi regăsită în macrocosmos, în forma unei galaxii îndepărtate.

Realitatea înconjurătoare, prin regularitățile fenomenelor fizice, conține structuri și tipare de ordine descriabile și codificabile în limbaj matematic. Matematica vieții este la fel de naturală ca atunci când, copii fiind, am putut observa că avem o jucărie sau mai multe. Pe măsură ce am crescut, am înțeles că $1 \text{ jucărie} + 1 \text{ jucărie} = 2 \text{ jucării}$ și că această matematică bază face parte din însăși natura noastră umană care ne oferă capacitatea de a recunoaște modele într-o formă matematică. Cu această capacitate construim mai departe mai multe sisteme matematice complexe care ne permit să comunicăm în mod natural unii cu ceilalți, să comunicăm cu natura din jurul nostru și cu natura noastră umană.

Matematica este limbajul Universului și acesta ne permite ca în procesul de învățare să înțelegem mecanismele de bază prin care funcționează Universul, la fel ca atunci când începem să învățăm o limbă străină și, pas cu pas, începem să înțelegem tot mai mult și să ne fie tot mai ușor s-o utilizăm.

Matematica vieții fericite

Fericirea este și un rezultat al matematicii vieții. Aduni bucuriile, scazi suferințele. Chiar și numai cu o jumătate de cerc poți să fii fericit – rotindu-l îl poți transforma într-o sferă. Oricât de mic ar fi unghiul tău de vedere tot este destul de vast dacă te îndepărtezi cât mai mult de origine, zburând în largul lui. Când unghiul de vedere îți este mic, măcar privește departe, foarte departe și vei cuprinde în viziunea ta ceva mai mult. Rezolvând limitele unor stări poți să știi exact cât reprezintă valoarea bucuriei tale, valoarea răbdării tale, valoarea dăruirii tale, iar în unele cazuri poți să vezi că limitele sunt de fapt infinite, nu te mărginește nimic altceva decât infinitul. Integrând trecutul poți constata pe ansamblu că viața ta a fost totuși frumoasă: soarele ți-a zâmbit de multe ori, cerul înstelat te-a inspirat, vântul te-a mângâiat, apa te-a reflectat, pământul te-a hrănit. Și toate acestea rezolvând o simplă integrală definită. Și dacă te lași inspirat să duci limitele acestei integrale de la minus infinit la plus infinit poți integra întreg Universul. Doamne, ce minune să ajungi să cuprinzi totul!

EDUCAȚIE

Matematica vieții și viața matematicii

Prof. Beșa Cătălina

Poți folosi înmulțirea pentru a deveni bogat în virtuți și apelând apoi la împărțire le poți dărui celorlalți. Dacă ai ajuns să fii tangent cu o rază de iubire, las-o să devină chiar axul vieții tale pentru că te va umple cu lumină și o să-ți pierzi conturul de cerc

izolat. Fii coplanar cu toți chiar dacă aspiți la cel mai înalt plan!

Nimicul zici că nu te poate încurca cu nimic, dar când un zero ajunge la numitor îți dai seama că ordinea acestei lumi, oricât de vastă și infinită ar fi, nu poate cuprinde nedefinitul. Tot matematica ne spune că negativul nu are rădăcini. Negativul nu poate avea rădăcini decât în imaginarul unei minți complexe. Doar ceea ce este pozitiv are cu adevărat rădăcini! Apoi, viața te mai învață că dacă ești puțin îngăduitor chiar și iraționalul își poate găsi un rost în viața ta și-ți poate fi de folos la ceva.

Matematica o folosim în viața de zi cu zi. Chiar și în lucruri simple, când spunem cât e ceasul sau când mergem la cumpărături. O importanță mult mai mare, însă, o are în știință.

Roger Bacon scria în 1267 că matematica este "poarta și cheia științelor". Cei mai mulți oameni de știință depind de matematică pentru descrierea exactă și formulele observațiilor și experimentelor pe care le fac. Matematica este folosită din ce în ce mai mult și în unele științe sociale, cum sunt economia, psihologia și sociologia. În industrie, nu mai vorbim, toate companiile au nevoie de ea în cercetare și planificare. Construcția unui dig uriaș nici nu ar fi posibilă fără teancuri mari de hârtii pline de formule și calcule matematice. În business, toate tranzacțiile care implică vânzare și cumpărare au nevoie de matematică. Orice unitate economică, mică sau mare, are nevoie de contabili pentru a ține evidențele și de statisticieni pentru a analiza modul în care decurg vânzările în diferite zone.

Rolul matematicii în viața unui om-câteva fraze: ne ajută să ne dezvoltăm ca persoane; ne ajută să gândim logic; ne ajută să ne dezvoltăm capacitatea de concentrare; ne ajută să ne descurcăm în viață; matematica ne ajută chiar și în activitățile obișnuite de zi cu zi cum ar fi la magazin, când ne uităm la ceas etc. Matematica pare ceva simplu dar este atât de complexă. Ea este poarta și cheia pentru toate științele.

BIBLIOGRAFIE:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_matematicii

A. Creangă, *Din trecutul matematicii*, Editura Dacia Traiană, Sibiu, 1973;

H. Wieleiter, *Istoria matematicii*, Editura Științifică, București, 1964;

N. N. Mihăileanu, *Istoria matematicii*, volumul I, Editura enciclopedică română, București, 1974.

EDUCAȚIE

Ce cred elevii despre uniformă!

Cele șase pălării gânditoare

Prof. Raluca NICOLAU

Pălăria neagră:

Negativ, critic

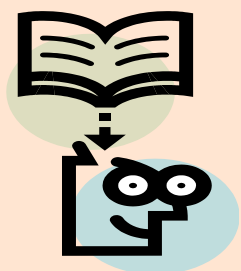
Uniforma de elev nu mai este obligatorie

Nu îmi place culoarea ei.

Uniforma școlară nu este bună pentru că este inconfortabilă, nu o poți asorta cu orice tricou.

Uniforma ne rămâne mică după o perioadă, are o culoare prea stridentă.

Uniforma școlară nu are rost, nu arată bine, nu îmi place culoarea verde, nu se asortează cu orice.

Pălăria albă:

Obiectivă, imparțială

Majoritatea copiilor se simt incomod și nu își doresc să poarte aceeași vestimentație în fiecare zi, dar în același timp sunt copii care consideră uniforma un mijloc împotriva discriminării și o emblemă a școlii.

Pălăria roșie:

Emoțional,

Este frumoasă, are culori diferite culori de la o școală la alta.

Ne poate identifica cu școala în care învățăm.

Constituie un imbold și când ne îmbrăcăm în uniformă și simțim că trebuie să mergem la școală.

Ne place, iar cei străini nu pot intra în școală sau sunt repede identificați că nu aparțin școlii.

EDUCAȚIE

Ce cred elevii despre uniformă!

continuare

Pălăria galbenă:

Pozitivă,

Nu există discriminare și culorile sunt vesele.

Școala se poate mândri cu elevii care poartă uniforma la concursuri și olimpiade.

Elevii au o ținută decentă în timpul cursurilor.

Pălăria verde,

Creativă,

Aș prefera tricoul negru iar vesta să fie altfel, s-ar potrivi mult mai bine.

Aș prefera culoarea mov.

Fiecare elev să poarte culoarea preferată.

Mai multe școli au veste de culoarea verde.

Nu toată lumea își permite costurile unei uniforme complete.

Statul ar putea oferi gratuit uniforme în mod gratuit.

Pălăria albastră,

Coordonează, vedere de ansamblu

Albul exprimă puritatea, iar verdele tinerețea deci sunt foarte potrivite pentru copii, sigur fiecare copil își poate asorta un accesoriu sau un articol de îmbrăcăminte în culoarea preferată.

Stilul personal nu trebuie sacrificat în favoarea uniformității, dar stilul personal se poate evidenția prin calitățile spirituale ale unei persoane.

Pentru elevii defavorizați sau cu dificultăți financiare putem obține un ajutor financiar pentru a pune în practică principiul nondiscriminării.

În afară de uniformă putem introduce mai multe elemente distinctive pentru elevii școlii noastre.

Nu putem determina cu exactitate cât de inconfortabil se simt elevii când îmbracă uniforma sau cât de mult îi deranjează monotonia formelor și a culorilor, dar știu că nimic nu se poate compara cu sentimentul pe care îl trăiești, ca elev, în prima zi de școală, când îți recunoști colegii în curtea școlii, aceleași culori, aceleași forme dintotdeauna, neschimbate. Fiecare zi de școală este prima zi de școală.

Colectivul de redacție

Prof. dr. Liliana ADOCHIȚEI

Prof. Anca Ștefania CRĂCIUN

Prof. Aurel CÎMPEANU

Prof. Elena Alina GROSU

Prof. Irina DIACONU

Prof. Liliana CREANGĂ

Prof. Costina ZAHARIA

Prof. Ionela MĂGIRESCU

Prof. Cătălina BEȘA

Prof. Ioana DRĂGHICI

Prof. Raluca PATRICHI

Prof. Mihaela MOISĂ-DĂNĂILĂ

Prof. Alina BARBU

Prof. Marcela ACĂR

Prof. Raluca NICOLAU

Prof. Oana GHEORGHIESCU

Prof. Mariana CONSTANTINESCU

Prof. Laura MORĂRAȘU